

ZASADA DYSPOZYCYJNOŚCI MATERIALNEJ W PROCESIE KARNYM

TOMASZ BERGEL

Przejdź do e-Księgarni.

To jest fragment. Pełną wersję książki
znajdziesz w księgarni internetowej.

Spis treści

Wykaz skrótów	11
Wstęp	14
CZĘŚĆ I. OGÓLNE ZAŁOŻENIA TEORETYCZNE DOTYCZĄCE ROZPORZĄDZANIA PRZEDMIOTEM PROCESU	19
1. Zagadnienie przedmiotu procesu	20
1.1. Wprowadzenie	20
1.2. Przedmiot procesu cywilnego	20
1.3. Przedmiot procesu sądownoadministracyjnego	23
1.4. Przedmiot procesu karnego	27
1.4.1. Wprowadzenie	27
1.4.2. Przedmiot procesu w doktrynie niemieckiej	28
1.4.3. Przedmiot procesu w polskiej literaturze	29
1.4.4. Podział przedmiotu procesu, podział procesu	33
1.4.5. Niepodzielność i niezmiennosc przedmiotu procesu	36
1.4.6. Wnioski	38
1.5. Zdefiniowanie przedmiotu procesu wspólnego dla wszystkich postępowań sądowych	41
2. Impuls procesowy – analiza zagadnienia	42
3. Rozporządzalność materialna – ujęcie teoretyczne	54
3.1. Wprowadzenie	54
3.2. Zasada dyspozycyjności – rys historyczny	55
3.3. Definicja i podział dyspozycyjności	57
3.4. Dyspozycyjność w procesie karnym	60
3.5. Rozporządzalność materialna w procesie karnym i cywilnym – ujęcie porównawcze	64
3.6. Określenie rozporządzalności materialnej w procesie karnym	71

4.	Rozwój dyspozycyjności materialnej – ujęcie przekrojowe	76
4.1.	Wprowadzenie	76
4.2.	Kodeks postępowania karnego z 19 marca 1928 r.	77
4.3.	Kodeks postępowania karnego z 19 kwietnia 1969 r.	85
4.4.	Kodeks postępowania karnego z 6 czerwca 1997 r. oraz późniejsze nowelizacje	90
4.5.	Ocena rozporządzalności materialnej w ujęciu przekrojowym	97
5.	Akty dwustronne jako szczególny rodzaj czynności procesowych rozporządzających przedmiotem procesu	102

CZĘŚĆ II. USTALENIE ZAKRESU RZECZOWEGO DYSPONOWANIA PRZEDMIOTEM PROCESU **112**

1.	Wprowadzenie	113
2.	Konsensualizm oraz inne konstrukcje procesowe będące przejawem względnego dysponowania przedmiotem procesu	113
3.	Rozporządzanie przedmiotem procesu w postępowaniu przygotowawczym	130
4.	Dysponowanie przedmiotem procesu w postępowaniach dodatkowych	134
5.	Odwołalność oświadczeń woli stron a dysponowanie przedmiotem procesu	139

CZĘŚĆ III. ANALIZA ROZWIĄZAŃ CHARAKTERYZUJĄCYCH SIĘ DYSPOZYCYJNOŚCIĄ MATERIALNĄ W POLSKIM PROCESIE KARNYM **160**

1.	Wprowadzenie	161
2.	Czynności stron procesowych związane z dysponowaniem skargą oskarżycielską	163
2.1.	Wprowadzenie	163
2.2.	Dysponowanie skargą oskarżycielską przez oskarżyciela publicznego	167
2.2.1.	Wprowadzenie	167
2.2.2.	Wniesienie publicznego aktu oskarżenia lub jego surogatu przez oskarżyciela publicznego w sprawach ściganych z urzędu	168
2.2.3.	Wniesienie aktu oskarżenia przez oskarżyciela publicznego w sprawach ściganych z oskarżenia prywatnego	176

2.2.4. Cofnięcie aktu oskarżenia przez oskarżyciela publicznego	190
2.2.5. Odstąpienie od oskarżenia przez prokuratora w sprawie prywatnoskargowej	203
2.2.6. Przystąpienie przez oskarżyciela publicznego do postępowania po odstąpieniu oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego	213
2.2.7. Cofnięcie subsydiarnej skargi karnej przez oskarżyciela publicznego za zgodą pokrzywdzonego	216
2.3. Dysponowanie skargą oskarżycielską przez oskarżyciela posiłkowego	218
2.3.1. Wprowadzenie	218
2.3.2. Wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia przez pokrzywdzonego	220
2.3.3. Oświadczenie o przystąpieniu do postępowania przez pokrzywdzonego po cofnięciu aktu oskarżenia przez oskarżyciela publicznego	226
2.3.4. Odstąpienie od oskarżenia wyrażone przez oskarżyciela posiłkowego wprost i w sposób konkludentny	234
2.4. Dysponowanie skargą oskarżycielską przez strony postępowania prywatnoskargowego	238
2.4.1. Wprowadzenie	238
2.4.2. Wniesienie prywatnego aktu oskarżenia przez oskarżyciela prywatnego	243
2.4.3. Złożenie przez pokrzywdzonego aktu oskarżenia lub oświadczenia o podtrzymaniu oskarżenia jako prywatne po odstąpieniu prokuratora od oskarżenia	249
2.4.4. Pojednanie i pojednanie rozszerzone zawarte pomiędzy oskarżycielem prywatnym a oskarżonym	252
2.4.5. Wniesienie oskarżenia wzajemnego przez oskarżonego	259
2.4.6. Odstąpienie od oskarżenia wyrażone przez oskarżyciela prywatnego wprost i w sposób konkludentny	263
3. Czynności procesowe stron związane ze środkami zaskarżenia	271
3.1. Wprowadzenie	271
3.2. Wniesienie zażalenia na umorzenie postępowania przygotowawczego	277
3.3. Wniesienie apelacji od wyroku sądu I instancji	282
3.4. Wniesienie sprzeciwu od wyroku nakazowego	286

3.5. Wniesienie kasacji	289
3.6. Określenie granic kontroli środka zaskarżenia	295
3.7. Cofnięcie środków zaskarżenia	303
4. Czynności podejmowane przez strony po uprawomocnieniu się orzeczenia	311
4.1. Wprowadzenie	311
4.2. Wniosek o wznowienie postępowania	312
4.3. Wniosek o podjęcie postępowania warunkowo umorzonego	320
4.4. Wniesienie prośby o ułaskawienie	325
4.5. Żądanie odszkodowania za niesłuszne skazanie, tymczasowe aresztowanie lub zatrzymanie	332
4.6. Wniosek o wydanie wyroku łącznego	340
4.7. Wnioski	346
CZĘŚĆ IV. DYSPOZYCYJNOŚĆ MATERIALNA JAKO ZASADA PROCESOWA WYSTĘPUJĄCA W PROCESIE KARNYM	350
1. Wprowadzenie	351
2. Pojęcie zasad procesowych w nauce procesu karnego	352
2.1. Stanowisko doktryny: zasada w ujęciu dyrektywalnym i opisowym, zasada abstrakcyjna i konkretna	352
2.2. Podział na zasady skodyfikowane i nieskodyfikowane oraz na zasady i wyjątki od nich	355
3. Kryteria wyodrębniania zasad procesowych	356
4. Stosunek dyspozycyjności materialnej do wybranych zasad procesowych	362
4.1. Zakres nacechowania zasady skargowości rozporządzalnością materialną	362
4.2. Dysponowanie przedmiotem procesu jednym z warunków kontradiktoryjnego procesu	370
4.3. Relacje zachodzące pomiędzy zasadą ścigania z urzędu a dyspozycyjnością materialną	375
4.4. Analiza zasady legalizmu i oportunistu w kontekście dysponowania przedmiotem procesu przez oskarżyciela publicznego	381

4.5. Dyspozycyjność materialna źródłem ograniczenia czy środkiem dotarcia do prawdy materialnej?	391
5. Wyodrębnienie zasady dyspozycyjności materialnej	395
Podsumowanie	406
Bibliografia	410